PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2019/1276

ze dne 29. července 2019,

o zrušení prováděcího rozhodnutí 2012/627/EU o uznání právního a dohledového rámce Austrálie jako rovnocenného požadavkům nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1060/2009 o ratingových agenturách

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1060/2009 ze dne 16. září 2009 o ratingových agenturách ([1]) a zejména na čl. 5 odst. 6 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Ustanovení čl. 5 odst. 6 nařízení (ES) č. 1060/2009 zmocňuje Komisi přijímat rozhodnutí o rovnocennosti, v němž prohlásí, že právní rámec a rámec dohledu třetí země zajišťuje, aby ratingové agentury, které mají povolení nebo registraci v této třetí zemi, splňovaly právně závazné požadavky, které jsou rovnocenné požadavkům vyplývajícím z tohoto nařízení a jejichž plnění v dané třetí zemi podléhá účinnému dohledu a jejich dodržování je v ní účinně vymáháno. Aby byl právní rámec a rámec dohledu považován za rovnocenný, musí splňovat alespoň podmínky stanovené v čl. 5 odst. 6 nařízení (ES) č. 1060/2009.

(2) Dne 5. října 2012 přijala Komise prováděcí rozhodnutí 2012/627/EU ([2]), v němž konstatovala, že tyto tři podmínky jsou splněny a právní a dohledový rámec Austrálie lze považovat za rovnocenný požadavkům nařízení (ES) č. 1060/2009, které byly v té době v platnosti.

(3) Právní a dohledový rámec Austrálie stále splňuje tři podmínky původně stanovené v čl. 5 odst. 6 nařízení (ES) č. 1060/2009. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 462/2013 ([3]) však zavedlo dodatečné požadavky na ratingové agentury registrované v Unii, které regulatorní režim pro dotyčné ratingové agentury zpřísňují. Tyto dodatečné požadavky zahrnují pravidla týkající se ratingových výhledů, řešení střetů zájmů, zachování důvěrnosti, kvality metodik pro vydávání ratingů a prezentace a zveřejňování ratingů.

(4) Podle čl. 2 odst. 2 bodu 1) písm. b) nařízení (EU) č. 462/2013 se dodatečné požadavky použijí pro účely posouzení rovnocennosti právních a dohledových rámců třetích zemí ode dne 1. června 2018.

(5) S ohledem na výše uvedené požádala dne 13. července 2017 Komise Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (dále jen „orgán ESMA“) o poradenství týkající se rovnocennosti právních a dohledových rámců (mj. Austrálie) vzhledem k těmto dodatečným požadavkům zavedeným nařízením (EU) č. 462/2013 a o jeho úsudek, pokud jde o podstatný význam případných rozdílů.

(6) V odborném doporučení zveřejněném dne 17. listopadu 2017 dospěl orgán ESMA k závěru, že právní a dohledový rámec Austrálie nezahrnuje dostatečná ustanovení, která by mohla splňovat cíle dodatečných požadavků zavedených nařízením (EU) č. 462/2013.

(7) Ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. w) zavádí definici ratingového výhledu a nařízení (ES) č. 1060/2009 nyní rozšiřuje platnost určitých požadavků na ratingy i na ratingové výhledy. Právní a dohledový rámec Austrálie sice neuznává ratingové výhledy výslovně, avšak dle australské komise pro cenné papíry a investice (Australian Securities and Investment Commission) spadají ratingové výhledy do definice „poradenství týkající se finančního produktu“ a podléhají tedy stejným požadavkům jako ratingy.

([1]) Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 1.
([2]) Prováděcí rozhodnutí Komise 2012/627/EU ze dne 5. října 2012 o uznání právního a dohledového rámce Austrálie jako rovnocenného požadavkům nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1060/2009 o ratingových agenturách (Úř. věst. L 274, 9.10.2012, s. 30).
([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 462/2013 ze dne 21. května 2013, kterým se mění nařízení (ES) č. 1060/2009 o ratingových agenturách (Úř. věst. L 146, 31.5.2013, s. 1).

(8) S cílem posílit vnímání nezávislosti ratingových agentur ve vztahu k hodnoceným osobám rozšiřuje nařízení (EU) č. 462/2013 v čl. 6 odst. 4 a čl. 6a a čl. 6b nařízení (ES) č. 1060/2009 pravidla týkající se střetů zájmů na střety zájmů způsobené akcionáři nebo podílníky, kteří mají v ratingové agentuře významnou pozici. Právní a dohledový rámec Austrálie vyžaduje, aby ratingové agentury měly zavedeny přiměřená opatření pro řešení střetů zájmů, k nimž dochází při jejich činnosti. Tento požadavek se však výslovně nezabývá střety zájmů týkajícími se akcionářů. Proto neexistují podobné požadavky, které by ratingovým agenturám zakazovaly vydávání ratingu osob, které v nich drží 10 % nebo více akcií nebo poskytování konzultačních nebo poradenských služeb osobám, které v nich drží více než 5 % akcií.

(9) Nařízení (EU) č. 462/2013 zavádí nová ustanovení s cílem zajistit, aby byly důvěrné informace využívány pouze k účelům souvisejícím s ratingovými činnostmi a aby byly chráněny před podvodem, krádeží nebo zneužitím. Za tímto účelem čl. 10 odst. 2a nařízení (ES) č. 1060/2009 požaduje, aby ratingové agentury až do okamžiku zveřejnění považovaly veškeré ratingy, ratingové výhledy a související informace za důvěrné. Právní a dohledový rámec Austrálie stanoví podrobné požadavky na kroky, které musí ratingové agentury učinit k ochraně důvěrných informací, jimiž disponují a které se týkají emitentů. Existuje proto spolehlivý rámec, který slouží k ochraně proti zneužití důvěrných informací.

(10) Účelem nařízení (EU) č. 462/2013 je zvýšit úroveň transparentnosti a kvality ratingových metodik. V příloze I oddíle D pododdíle I odstavci 3 zavádí nařízení (ES) č. 1060/2009 povinnost ratingových agentur dát před uveřejněním ratingu nebo ratingového výhledu hodnoceným osobám možnost upozornit ratingovou agenturu na případné věcné chyby. Právní a dohledový rámec Austrálie neobsahuje výslovný požadavek, aby ratingové agentury hodnocené osoby před zveřejněním ratingu informovaly. Ratingové agentury spadající do působnosti právního a dohledového rámce Austrálie informují hodnocenou osobu pouze v případech kdy je to „možné a vhodné“ s tím, že není stanovena minimální lhůta pro odpověď.

(11) Nařízení (EU) č. 462/2013 zavádí v čl. 8 odst. 5a, čl. 6 písm. aa) a ab) a článku 7 nařízení (ES) č. 1060/2009 ochranná opatření, aby se v důsledku změn metodik pro vydávání ratingů nesnížila přesnost a důslednost metodik. Právní a dohledový rámec Austrálie vyžaduje, aby hodnocené osoby, jichž se změna metodiky týká, byly informovány. Neexistuje však žádný požadavek, aby ratingové agentury před podstatnou změnou metodiky konzultovaly chyby identifikované v dotyčné metodice pro vydávání ratingů s účastníky trhu, informovaly orgán dohledu, nebo zveřejnily na svých internetových stránkách chyby zjištěné v určité metodice pro vydávání ratingů.

(12) Nařízení (EU) č. 462/2013 posiluje požadavky týkající se prezentace a zveřejňování ratingů. Podle čl. 8 odst. 2 a oddílu D pododdílu I odst. 2a přílohy I nařízení (ES) č. 1060/2009 uveřejní ratingová agentura spolu s metodikami, modely a klíčovými předpoklady pro vydávání ratingů poučení, v němž vysvětlí předpoklady, parametry, omezení a nejasnosti týkající se modelů a metodik pro proces vydávání ratingů. Právní a dohledový rámec Austrálie sice požaduje, aby ratingové agentury zveřejňovaly informace o tom, zda byl rating vyžádán a zda se jej hodnocená osoba účastnila, a aby poskytovaly informace o případných omezeních týkajících se ratingů, nestanoví však požadavek poskytnout takové vodítko týkající se metodiky ratingu veřejnosti.

(13) Nařízení (EU) č. 462/2013 zavádí v oddíle E pododdíle II přílohy I nařízení (ES) č. 1060/2009 požadavek, aby poplatky účtované ratingovými agenturami klientům za poskytnutí ratingu a doplňkových služeb nebyly diskriminační a aby se zakládaly na skutečných nákladech s cílem posílit hospodářskou soutěž a omezit rozsah střetů zájmů v odvětví ratingových agentur. Požaduje, aby ratingové agentury zveřejňovaly určité finanční informace. Právní a dohledový režim Austrálie vyžaduje, aby ratingové agentury, s výjimkou malých ratingových agentur, prostřednictvím výročních zpráv poskytovaly veřejnosti informace o tocích příjmů a určité informace orgánu dohledu. Mimo to neexistuje požadavek, aby ratingové agentury zveřejňovaly předběžné ratingy a podávaly orgánu dohledu zprávy o sazebnících či poplatcích účtovaných klientům. Neexistuje ani požadavek, aby se poplatky účtované klientům zakládaly na skutečných nákladech a nebyly diskriminační.

(14) Vzhledem k přezkoumaným skutečnostem nesplňuje právní a dohledový rámec Austrálie pro ratingové agentury všechny podmínky rovnocennosti stanovené v čl. 5 odst. 6 druhém pododstavci nařízení (ES) č. 1060/2009. Proto jej nelze považovat za rovnocenný právnímu a dohledovému rámci stanovenému uvedeným nařízením.

(15) Prováděcí rozhodnutí 2012/627/EU by proto mělo být zrušeno.

(16) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Evropského výboru pro cenné papíry,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Prováděcí rozhodnutí 2012/627/EU se zrušuje.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 29. července 2019.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER